

РЕШЕНИЕ

№ 5793

гр. София, 04.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 27.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6837** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. Д., гражданин на И., чрез адвокат Т. И. срещу Решение № ВР-14/23.06.2023 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на последваща молба чужденеца за предоставяне на международна закрила не е допусната до разглеждане по същество.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен. Твърди се, че административният орган необосновано не е обсъдил представените заедно с молбата нови писмени доказателства, отхвърляйки ги като частни документи. Според оспорващия в закона няма изискване, документите придружаващи молбата за предоставяне на международна закрила да са от съществено значение за спора. Инвокирани са доводи, че представените документи от А. Д. следва да бъдат разгледани и обсъдени, защото те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, имащо право на международна закрила. Оспорващият твърди, че при преценката по какъв ред да се гледа последващата молба, не са взети предвид ново настъпилите обстоятелства в страната на произход на търсещия закрила.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият не се яви лично. Упълномощения адвокат В. поддържа жалбата. Представено е подробно писмено становище в подкрепа на наведените доводи.

Ответникът по жалбата не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт П. оспорва

жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № УП-16519/06.06.2023 г. до Държавната агенция за бежанците А. Д., чрез адвокат Р. е поискал да бъде повторно регистриран като лице, търсещо закрила и да му се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут. Към молбата са приложени справки за актуалната ситуация в Ислямска Република И. и извлечение от приложение за съобщения, изпращани на мобилен телефон. В същата се твърди, че срещу оспорващия са започнати наказателни производства за вероотстъпничество, за което той е призован, чрез съобщение на мобилния си телефон. Приложено е и заключение от психиатрично изследване, извършено докато оспорващият е бил в А..

Молбата е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ЗУБ. С влязло в сила решение № 13259/23.08.2022 г. на Заместник-председателя на при ДАБ подадената от А. Д. молба за предоставяне на международна закрила е отхвърлена.

С процесното решение № ВР-14/23.06.2023 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ последващата молба на А. Д. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Като писмени доказателства по преписката са приети справка № ЦУ-559/05.05.2023 г. и № ЦУ-1420/19.09.2023 г. относно ситуацията в страната на произход на търсещия закрила.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при Министерския Съвет е било съобщено на А. Д. лично, видно от положения подпис на 05.07.2023 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 10.07.2023 г., т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е преценил, че търсещият закрила не е представил допълнителни писмени доказателства, съдържащи нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В решението е посочено, че към момента на депозирането на последващата молба, причините, поради които А. Д. е напуснал И. не са се променили, както и не се установяват нови обстоятелства, даващи възможност да се направи извод за наличие на предпоставките за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут. Прието е, че приложените като доказателства към последващата молба справка относно актуалната обстановка в Ислямска Република И., изготвена от „Глас в България” и Резолюцията на Европейския Парламент, нямат отношение към личното положение на кандидата.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е незаконосъобразно, защото е постановено в несъответствие с чл. 42, пар. 2, изречение последно от Директива 2013/32/ЕС. Според, визираната разпоредба държавите-членки могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*: а) да задължат съответният кандидат да посочи фактите и да изложи доказателствата, които оправдават новата процедура и б) да позволят извършване на предварителното разглеждане единствено въз основа на писмените сведения без лично интервю с изключение на случаите, посочени в член 40, пар. 6. Тези правила не могат да направят невъзможен достъпа на кандидата до нова процедура или да водят до ефективна отмяна или сериозни пречки за достъп.

В разглеждания казус на първо място, за търсеция международна закрила са създадени пречки за достъп до новата процедура, при която да се обсъдят ралевирани от кандидата доводи, евентуално обосноваващи провеждане на производство по общия ред. Това се отнася най-вече до твърденията му, че срещу него е възбудено наказателно производство за вероотстъпничество и посещение на домашни църкви, в подкрепа на които към последващата молба е приложено извлечение от приложение за размяна на електронни съобщения. В рамките на проведеното производство интервюиращият орган нито е превел този документ, за да установи действителното му съдържание, нито е дал указания на А. Д. да представи надлежен превод. Настоящият съдебен състав намира този пропуск за особено съществено процесуално нарушение, имайки предвид изложеното в справката на „Международна дирекция” при ДАБ справка № ЦУ-559/05.05.2023 г. На л. 2, последен абзац от този документ е посочено, че „мюсюлманите, които приемат християнството могат да се сблъскат с проблеми с властите, а правни действия срещу веротстъпничество са предприемани многократно и според Шариата това престъпление може дори да бъде наказано със смърт”.

В оспореното решение не е обсъдено представеното медицинско заключение за психическото състояние на оспорващия, изготвено по време на престоя му в А. през февруари 2023 г. Този документ следва да бъде взет предвид в рамките на производството по разглеждане на молбата по общия ред и в контекста на чл. 61а, ал. 5 от ЗУБ, според която когато възникне основателно съмнение, че чужденецът не може да се грижи за своите работи поради слабоумие или душевна болест, интервюиращият орган назначава психиатрична експертиза.

Настоящият съдебен състав намира, че административният орган, с оглед на изложеното и на новите обстоятелства, следва да събере допълнителни доказателства, които да обсъди и да прецени, как евентуалното връщане на оспорващия от страната на произход би му отразило и дали отказ от предоставяне на международна закрила няма да засегне и/или да наруши негови основни права, гарантирани от ЕКЗПЧОС. Този извод кореспондира пряко с въведеното изискване в чл. 4, § 3 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, съгласно което оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат под внимание всички относими факти, свързани с държавата на произход в момента на вземането на решение по молбата, включително

законите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата следва да бъде уважена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Д., гражданин на И., чрез адвокат Т. И. Решение № ВР-14/23.06.2023 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на последваща молба чужденеца за предоставяне на международна закрила не е допусната до разглеждане по същество.

ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на съответния компетентен орган при ДАБ за провеждане на производство по общия ред по подадена от А. Д. последваща молба за предоставяне на международна закрила, при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.